

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΟΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ
1931

ΤΑ «ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΪΚΑ» ΤΟΥ Κ. ΧΡ. ΣΟΥΛΗ ΚΑΙ Η «REVISTA MACEDONOROMANA»

Τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Revista Macedonoromana» ὑπὸ τῶν κ.κ. Th. Capidan, καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Cluj, G. Murgu, ἀκαδημαϊκοῦ, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου, καὶ V. Paracostea, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐδημοσίευσαν εἰς τὸ Β' τεῦχος τοῦ 1930 σελ. 36—47 κριτικὴν τῆς μελέτης τοῦ κ. Χρ. Σούλη, τῆς δημοσιευθείσης ὑπὸ τὸν τίτλον «Μπουκουραΐκα» εἰς τὰ «Ἡπειρωτικὰ Χρονικά» (τόμ. Γ' τοῦ 1928 σελ. 310—320).

Τὴν κριτικὴν ταύτην, γραφεῖσαν παρὰ τοῦ κ. V. Paracostea, δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐν ἀκριβεῖ μεταφράσει—γενομένη παρὰ τοῦ ἐκ Δολιανῶν κ. Ἀριστ. Λώλη—ὡς καὶ ἀπάντησιν εἰς αὐτὴν τοῦ κ. Χρ. Σούλη. Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῆς μελέτης πρὸς τὴν κριτικὴν εὐχερῶς θὰ πεισθῇ ὁ ἀναγνώστης, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ συντάξαντος τὴν κριτικὴν ἐξαιρουμένου, ὅτι πρόκειται περὶ παρανοήσεως ἢ περὶ παρεξηγήσεως εὐτυχοῦς, διότι μετὰ τὴν εὐχερῆ ἄρσιν αὐτῆς ἀπομένει τὸ θετικὸν κέρδος τῆς εὐκαιρίας ὅπως παράσχωμεν μερικὰς διαβεβαιώσεις πρὸς τοὺς διαπρεπεῖς ἐπιστήμονας τοῦς ἐκδίδοντας τὴν «Revista Macedonoromana» καὶ ἀποκαταστήσωμεν ἐπαφὴν ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεκδεχόμεθα τὴν διαφώτισιν πλείστων σκοτεινῶν σημείων τῆς προσφάτου Ἡπειρωτικῆς Ἱστορίας. Εὐχαριστοῦντες αὐτοὺς διὰ τὰς εὐμενεῖς τῶν κρίσεις περὶ τῶν «Ἡπειρωτικῶν Χρονικῶν», τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ πιστεύσωσιν ὅτι τὸ περιοδικὸν μας οὔτε ἐθνικιστικοὺς οὔτε προπαγανδιστικοὺς σκοποὺς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθαρῶς καὶ ἀγνῶς ἐπιστημονικούς. Εὐτυχῶς, ὡς παρατηρεῖ καὶ ὁ συντάκτης τῆς κριτικῆς, οὔτε ἡ Ρουμανία ἐπιδιώκει τὴν κατάκτησιν Ἑλληνικῶν χωρῶν, οὔτε ἡ Ἑλλὰς διανοεῖται νὰ διεκδικήσῃ τὸ ἀντίτιμον ἑκατοντάδων χιλιάδων ἂν μὴ ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων καὶ δὴ Ἡπειρωτῶν, ὄσους ἡ Ρουμανία διὰ μέσου αἰώνων ὀλοκλήρων κατ' ἀρχὰς ἐφιλοξένησε καὶ εἶτα φιλοστόργως υἱοθέτησε κατὰ τοὺς εὐτυχεῖς χρόνους, καθ' οὓς τὰ Κράτη δὲν εἶχον ὑψώσει εἰσέτι τὰ σημερινὰ ἀδιάβατα σινικὰ τεῖχη τοῦ προστατευτισμοῦ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ κηρύγματος τῆς διεθνοῦς εἰρήνης. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν—καὶ ἡ πίστις αὕτη μᾶς παρηγορεῖ καὶ μᾶς ἀνακουφίζει—ὅτι παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτὴ ὁ παράφρων πυρετὸς τῆς διεκδικήσεως ἐθνικιστικῶν δικαιω-

μάτων εἰς χώρας ἀπὸ τὰς ὁποίας μᾶς χωρίζουσιν «οὐρεὰ τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα».

Οἱ ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνικοὶ καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι Βλαχόφωνοι πληθυσμοὶ εἴτε διατηροῦσι τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἐθνικὴν τῶν συνείδησιν, εἴτε ὄχι, δὲν δύνανται οὔτε πρέπει νὰ ἀποτελῶσιν αἰτίαν διχασμοῦ καὶ ἐρίδων, ἀλλὰ τοῦναντίον, ἀπολαύοντες πλήρους ἰσοπολιτείας, πρέπει νὰ ἀποτελῶσι συνεκτικώτατον κρίκον, μέλλοντα νὰ συνδέσῃ τὰ δύο ἔθνη ἐν τῇ εὐγενεῖ ἀμίλλῃ τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Καὶ μὲ τὴν πίστιν ταύτην ἀντιμετωπίζομεν τὴν «Revista Macedonogomâna» ὡς εὐγενῆ συναγωνιστὴν καὶ πολύτιμον συνεργάτην. Εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως ὑπάρχουσιν ἀρκετὰ ἔγγραφα Ρωμούνων μεγιστάνων σχετικὰ πρὸς διαφόρους μονὰς τῆς Ἡπείρου, τὰ ὁποῖα ἐν καιρῷ θὰ δημοσιεύσωμεν. Εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ εἰς πολλὰ ἀρχεῖα πόλεων καὶ μονῶν ἐν Ρουμανίᾳ ὑπάρχουσιν πλεῖστα στοιχεῖα ἀφορῶντα νομικὰ καὶ φυσικὰ πρόσωπα τῆς Ἡπείρου. Ἐρευνα καὶ δημοσίευσις αὐτῶν, πολύτιμος διὰ τὴν ἠπειρωτικὴν ἱστορίαν, εἶναι εὐχερῆς διὰ τοὺς ἐκδότας τῆς «Revista Macedonogomâna», τὰ δὲ «Ἡπειρωτικὰ Χρονικά» εὐγνωμόνως θὰ ἐφιλοξένουν εἰς τὰς στήλας τῶν ἀναλόγους ἐργασίας. Ἡ συνεργασία τῶν θὰ ἀποβῇ ἔτι μᾶλλον πολύτιμος, ὅταν σὺν Θεῷ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπιδιωκομένη ἔκδοσις τοῦ τοπωνυμικοῦ τῆς Ἡπείρου. Ἀλλὰ καὶ διὰ λαογραφικὰς μελέτας ἐλπίζομεν ὅτι θὰ παράσχωμεν ὑλικὸν ἐνδιαφέρον. Ἡ περὶ τοῦ βλαχοφώνου Συρράκου λ. χ. μονογραφία, διὰ τὴν ὁποίαν τὰ «Ἡπειρωτικὰ Χρονικά» προεκήρυξαν σχετικὸν διαγωνισμόν, δὲν θὰ στερῆται ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ἐκδότας τῆς «Revista Macedonogomâna», οἵτινες δύνανται νὰ εἶναι βέβαιοι διὰ τὴν ἀπόλυτον ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν τῶν δημοσιευμάτων τῶν «Ἡπειρωτικῶν Χρονικῶν» ὑπεράνω πάσης προκαταλήψεως. Ὅταν ἀρθῇ ἡ δυσπιστία καὶ ἐκλείψωσιν αἱ παρεξηγήσεις, θὰ ἀνακύψωσι πλεῖστα σημεῖα συνεργασίας, διὰ τὴν ἐπιτευξιν τῆς ὁποίας τὰ «Ἡπειρωτικὰ Χρονικά» εἶναι ἔτοιμα νὰ ἐξαντλήσωσι πᾶσαν προσπάθειαν μὴ περιοριζόμενα εἰς ἀπλᾶς εὐχάς.

† Ἰωαννίνων ΣΠΥΡΙΔΩΝ